

TEDENSKA SLIKE

Štev. 11.

V Ljubljani, v sredo 14. marca 1917.

Leto IV.

Tabor turških beguncev na polotoku sinajskem med palmami in kakti.

Véliki admiral Anton Haus.

Dne 8. februarja t. l. je v Pulju na plućnici nagloma umrl najvišji poveljnik našega brodovja, véliki admiral Anton Haus. Kako blizu je bil po svoji rodbini in svoji mladosti našemu narodu, pa smo zvedeli šele iz izvrstnega njegovega življenjepisa v ljubljani. uradnem listu.

Oče Jože je bil iz stare rodbine Hausov v Slovenjem gradu, stric Polde pa je bil celo več let župan v tem mestu na Spod. Stajerskem.

Mati se je pisala kot deklè Marija Walter, in je bila doma na gradu Plankenwart pri Gradcu.

Oče Jože je bil zelo nadarjen mož ter je znal kot velik prijatelj glasbe svirati na različnih glasbilih; mati pa se je odlikovala z izredno bistrim umom ter ljubeznivo veselim značajem. Vse te darove duha je podedoval sin Anton po svojih starših ter je igral izvrstno na klavirju in goslih. Tudi njegova sestra Kitty je bila glasbena umetnica ter celo skladateljica.

Oče Jože je postal graščinski oskrbnik v Tolminu. Tam se niu je narodilo čvetero otrok: 2 deklici in 2 dečka.

Hči Kitty se je glasbeno izobrazila v Ljubljani. Učil jo je na klavirju nedavno umrli učitelj Josip Zöhrer; nato je odšla na dunajski konservatorij, kjer je bila za lastne skladbe odlikovana. Omožila se je z matematikom, vseučiliškim profesorjem dr. Gustavom pl. Escherichom na Dunaju ter je meseca septembra 1916 umrla.

Druga hči, Matilda, se je omožila s posestnikom Žigo Šuflajem v Bobnarcih na Dolenjskem (Bela Krajina). Kot vdova se je drugič omožila z mestnim fizikom dr. Em. Nemečičem v Karlovcu ter še živi na Moravskem.

Sin Gustav je višji knjigovodja v tovarni v Mariboru, sin Anton, rojen 13. januarja 1851, pa je postal končno admiral.

Ker je oče Jože zgodaj in nenadoma umrl, ko so bili še vsi otroci majhni, se je ubožna vdova iz Tolmina preselila v Novo mesto, da bi bila v bližini svoje sestre Matilde.

Matilda je bila namreč omožena z med. dr. Ferdinandom Trenzom ter je živela na gradu Draškovcu, pol ure od St. Jerneja pri Novem mestu.

Vdova Marija je najela v Novem mestu večje stanovanje, ter se je, kakor marsikatera uradniška vdova, preživljala s tem, da je jemala na hrano in stanovanje tuje dijake. Težak kruh! Trenzovi pa so kmalu kupili v Novem mestu hišo ter poslali tja svoje otroke v šole. V tej hiši sta stanovali skupaj vdova Hausova s svojimi in graščakinja Trenzova s svojimi otroki. Počitnice pa so preživljali tudi vsi skupno na gradu Draškovcu. Veseli, hrupni so bili vselej tisti počitniški tedni. Trenzovi so imeli šest, Hausovi pa čvetero otrok.

Anton Haus, kasneje admiral, je obiskoval v Novem mestu najprej ljudsko šolo. Njegovo veliko nadarjenost je opazil in gojil zlasti katehet, pater Tadej Gregorič, ki je l. 1914. umrl v Ljubljani v frančiškanskem samostanu.

V jeseni l. 1862. je stopil 11 letni Anton v 1. razred državne gimnazije v Novem mestu, ki je imela takrat za pro-

C. in kr. véliki admiral Anton Haus, rojen v Tolminu, vzgojen v Novem mestu in Ljubljani. (Glej članek!)

fesorje same frančiškane. Vsako jutro so imeli dijaki mašo; organist p. Inocenc Gnidovec je vneto gojil cerkveno petje. Med 18 dijakih, ki so peli ali igrali gosli, se v tisti dobi imenujeta tudi Anton Haus in leto starejši Franc Sattner, današnji slovenski skladatelj pater Hugolin, avtor kantat „Oljki“, „Soči“ i. dr.

Haus in Sattner sta postala dobra prijatelja ter sta prepevala in muzicirala, kadar sta le količkaj utegnili. Veliko ljubezen do glasbe si je ohranil Haus prav do svoje

smrti ter je izborno igral zlasti na klavirju. Tudi prijateljstvo s patrom Hugolinom ni ugasnilo nikoli več.

Anton Haus je dobil v IV. šoli kot dober muzik celo ustanovo letnih 58 gld 98 kr ter je obdržal to ustanovo do zaključka gimn. ukov.

Hausovi součenci so bili sami Slovenci ter je v šolskih letnih poročilih naveden tudi Haus med — Slovenci.

Šesti, sedmi in obenem osmi razred je dovršil Haus na višji gimnaziji v Ljubljani ter je obiskoval slovenščino obligatno (torej ne kot „prost predmet“) pri profesorju Jos. Marnu, znanem slovenskem slovničarju. Tako je živel torej Haus v Tolminu, Novem mestu na gradu Draškovcu ter v Ljubljani med samimi Slovenci, ki so mu bili prvi tovariši in prijatelji. Zato pa je Haus govoril in pisal slovenščino dovršeno kot svoj materni jezik.

V novomeških peterih gimnazijskih razredih je bil Haus vedno prvi odličnjak ter se je zlasti odlikoval v matematiki in v jezikih. Kot prost predmet je obiskoval laščino, ki jo je do mature znal že popolnoma. Kasneje se je naučil še francoščine, angleščine, madjarščine in španščine; da je znal docela tudi hrvaščino poleg slovenščine in nemščine, se razume.

Že v nižji gimnaziji je sklenil da postane mornarski častnik. V Ljubljani je torej v VII. šoli privatno študiral predmete za VIII. šolo ter je leta 1868 napravil izpit za oba predmeta obenem. Mature ni potreboval za mornarico. Leta 1869 je bil Haus že kadet. O nadaljnem njegovem

naglem napredovanju smo že poročali. Ker je bil izreden talent in tudi vzorno marljiv, točen in vesten, se je urno dvigal od časti do časti, ter je postal končno veliki admiral naše mornarice.

Slovensko ljudstvo in deželo je ljubil Haus vse življenje. Oženil se je z Dolenjko Marijo Trenzovo, s katero se je igral še kot otrok na graščini Draškovcu. Bil je naročen na „Dolenjske Novice“, imel je za

Cesar Karl I. pri pogrebu velikega admirala Hausa na krovu naše bojne ladje „Sv. Ivan“.

posle v svoji hiši vedno Slovenke in Slovence ter je rad prihajal na Draškovec na počitnice.

Zadnjič je bil na grobu svoje matere v Bubnarcih šele pred par meseci. Prišel se je obenem posloviti od svoje domovine, ki je ni videl nikdar več . . .

Slava njegovemu spominu!

Maksimov:

Značaj.

Tri tedne je že minulo, odkar je bil brez dela. Čakal je dan za dnem, da dobi od tovarne v mestu odgovor, kamor je pisal za novo službo, a odgovora ni bilo. Domača tovarna, ki ga je pred tremi tedni odpustila, se ni menila za njegove prošnje, ne za solze njegove žene in revščino njegovih otrok.

Ko je izbruhnila med delavci stavka, je bil on med prvimi v vrsti za pravice delavcev. To ga je spravilo pri vodstvu tovarne v nemilost.

Njega so izvolili stavgajoči za posredovalca med seboj in vodstvom tovarne. Delal je brez ozira na svojo korist, ampak mislil vedno na vse in se tudi vedno pogajal s tovarno vsem v prilog.

Imel je lepo priliko, da bi postal nezvest svojim tovarišem in si pridobil na obe strani ugodno stališče. Saj mu je ravnatelj rekel pri zadnjem pogajanju:

„Sitar, bodite pametni in pustite druge, naj stavgajo naprej, vi pa pridite zopet na delo. Ali hočete res svojo korist zastaviti za druge? Za vas imamo vedno prostor v naši tovarni, ker ste izučeni kovači. Drugih ne rabimo toliko, ker navadnih delavcev dobimo kolikor hočemo. Vi ste tedaj naš, medtem ko se za druge ne bomo prida menili. Če hočejo delati naprej, — dobro, če ne, pa tudi. Nastavimo lahko tudi ženske na njihovo mesto. Vam zvišamo plačo, kolikor zahtevate, a drugim privržemo dvajset vinarjev na dan, pa bodo zadovoljni. Seveda nas morate pri tem podpirati. Za to dobite še posebno nagrado. O tem ne zve nihče in vi obdržite še naprej zaupanje delavstva in obenem naše.“

„Gospod ravnatelj, dvema gospodoma ni mogoče služiti, vsaj pošteno ne. Da bi pa tako zahrbtno delal s svojimi tovariši, mi ne pusti vest. Poleg tega pa morate tudi uvideti, da s tremi kronami ob tej draginji tudi delavec pri najboljši volji ne more izhajati. Vse potreščine so se v času vojne trikratno podražile, a mi dobivamo še vedno iste prejemke kot prej. Čut pravičnosti in človekoljubja bi vas bil moral že davno opomniti na to, kar danes zahtevamo, prisiljeni zaradi svojih otrok, ki hočejo kruha in kruha. Zato se moram držati le naročila svojih tovarišev in zahtevati za vse primerno povišanje. Če je postalo vse najmanj trikrat dražje, imamo vendar pravico zahtevati, da se nam prejemki za tretjino povišajo. To niso pretirane

zahteve, ampak prav ponižne. S popolno pravico bi lahko rekli, da zahtevamo z ozirom na podraženje živil trikratno povišanje dnevnine. A mi nismo šli tako daleč, zato upamo, da bo tovarna uvidela sama naše potrebe, ki nikakor ne izhajajo iz ključovalnosti.“

„Torej vi se ne daste omajati?“

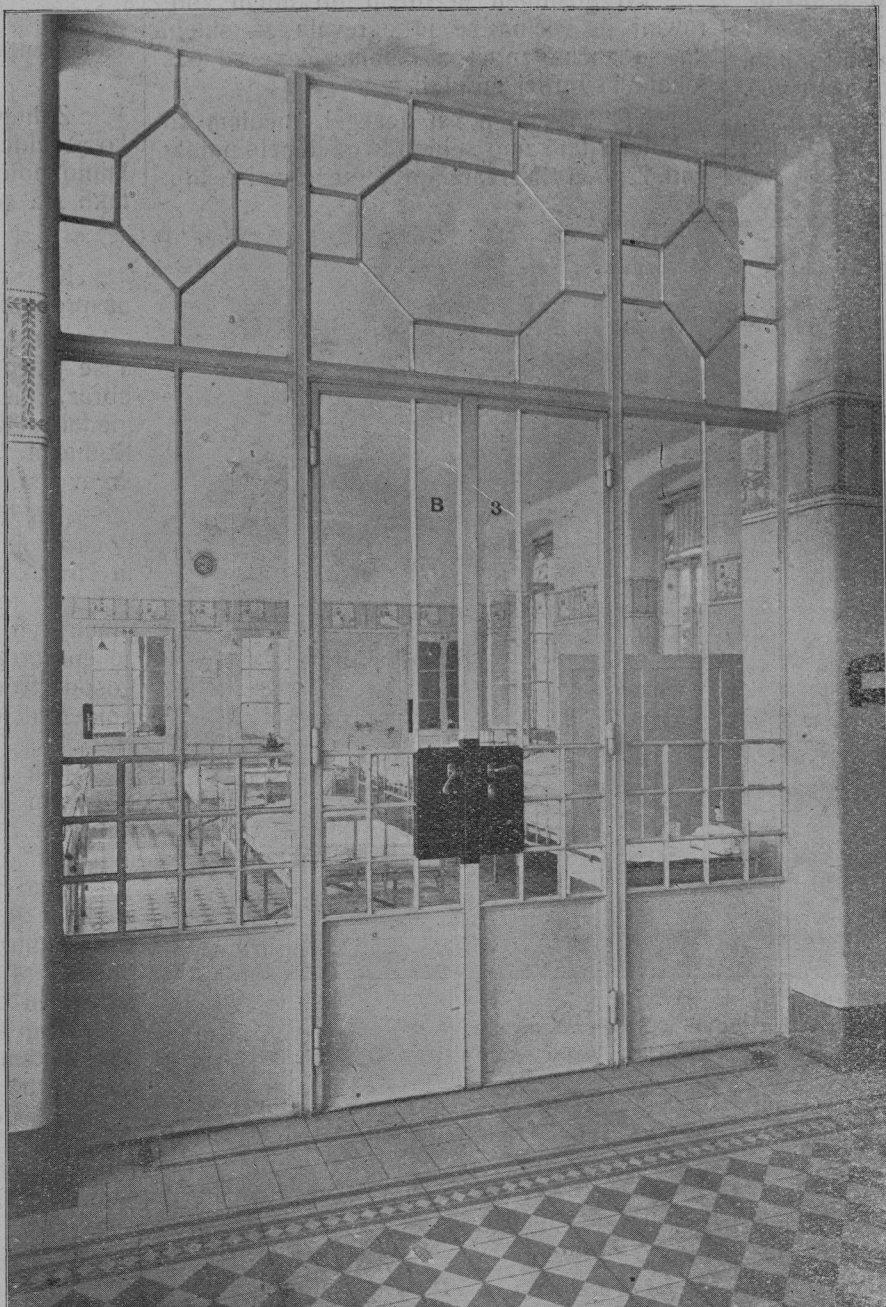
„Kakor hočete vi, nikakor ne, ker bi bilo nepošteno. Kako boste zaupali delavcu, pri katerem vidite zahrbtnost in o katerem veste, da išče samo svojih koristi?“

„Dobro! Pa iščite koristi drugih, sami pa poginite pri tem! Opuščam vas danes stalno iz službe in pod nobenim pogojem mi ne pridite več sem. A če bi slišal, da hujskate med delavstvom, vas naznamim kot povzročevalca nevarnih nemirov.“

„Ne bojte se! S silo ne delamo, temveč samo s poštenimi dokazi in sredstvi. Krivih potov ne poznamo, na kakršne nas hočete vi speljati. Z Bogom!“

Odšel je. Bil je prepričan, da ga bodo še klicali v tovarno, ker je bil edini, ki se je razumel na vse podrobnosti svojega dela v tovarni.

Ko se je razneslo med delavstvom, da tovarna Sitarja pod nikakim pogojem več ne sprejme v delo, je začel mnogim upadati pogum. Posebno ženske so začele prigovarjati možem, naj se podajo, da se jim ne zgodi tako kot Sitarju. Poleg tega je vstal med njimi nov zastopnik, ki je vodil za Sitarjem pogajanja z delavci. Ta ni imel tako tanke vesti kot

Skrb avstrijske uprave za zdravje ljudstva: Moderna bolnica za mladino v Lvovu v Galiciji.

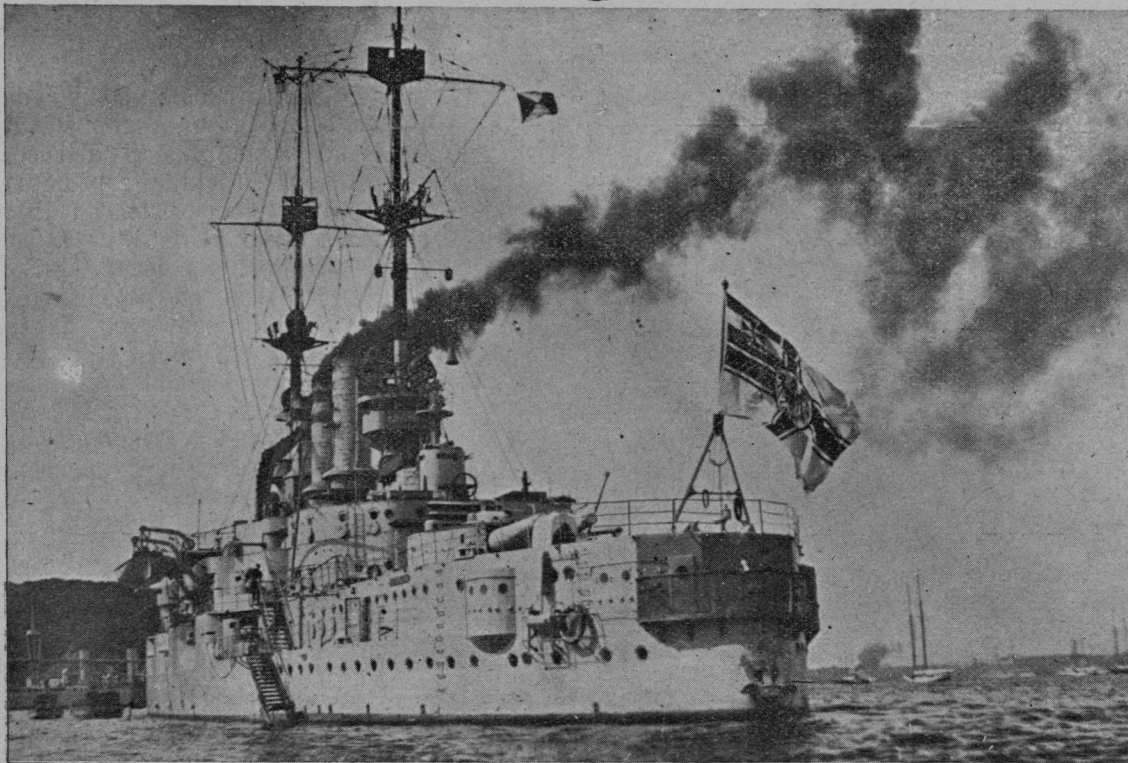
Skrb avstrijske uprave za zdravje ljudstva: Oskrbovalnica majhnih otrok v bolnici v Krakovu v Galiciji.

Sitar in je bil takoj zadovoljen z ravnateljevim predlogom.

„Vam povišam sedanjo plačo za tretjino, drugim damo trideset vinarjev dnevno več. Napeljujte jih na to in če dosežete uspehe, bomo še nadalje govorili,“ je rekel ravnatelj.

Po gostilnah je prišlo do novih zborovanj in večina se je ogrevala za sklep, da se začne zopet z delom. Žene so pač jokale in otroci stradali.

„Ta je vsaj nekaj dosegel, medtem ko je hotel Sitar samo sebi prav na debelo pomagati. Zato ni šla stvar naprej,“ se je jezil nekdo.

Nemška bojna ladja plove v Severno morje.

„Meni je prav, samo prosim, naj ostane to med nama, sicer bo zopet godrnjanje in se stavka lahko še zavleče.“

„To se razume,“ pravi ravnatelj. „Vi dobite svoj povišek mesečno naravnost pri meni in nihče ne bo slutil o najinem dogovoru.“

„Dobro! Jaz sem zadovoljen. Hvala, gospod ravnatelj!“

Naznanil je to svojim tovarišem in pristavil, da more tovarna k priboljšku dvajsetih vinarjev dodati kvečjemu še deset vinarjev. Drugače ji ni mogoče v teh časih, ker so se tudi drugi predmeti, ki jih rabi tovarna, neizmerno podražili. „Upam pa da v kratkem še nekaj dosežemo, to je le za prvo silo,“ je rekel novi voditelj. „Če pa vztrajamo še nadalje v svoji trmi, potem naroči tovarna delavcev iz drugih krajev in mi lahko stavkamo naprej toliko časa, da nas glad prisili s trebihom za kruhom, po tujem svetu. Tujci bodo pri nas gospodarili in se smejali našim družinam, ki so imele tako nespametne gospodarje. Sitarju je lahko stavkati. On ni domačin in gre lahko kamor hoče, mi smo pa navezani na naše hiše in njivice, ki jih kljub mali rodovitnosti ne moremo pogrešati v teh hudih časih. Sedaj pa kakor sklenete. Več ne morem storiti za vas in zase.“

To je šlo delavstvu do srca.

„To bi že še bilo,“ se oglasi nekdo med njimi.

„Ali ni mogoče prav nič več doseči?“ vpraša drugi.

„Jaz ne. Kdor upa kaj več, naj poskusi namesto mene,“ pravi voditelj.

„Jaz sem se že naveličal tega brezkoristnega prerekanja in postopanja. S tem priboljškom sem za enkrat zadovoljen,“ pravi eden izmed delavcev.

„Jaz tudi,“ se oglasi drugi in tako je šlo dalje. Malo godrnjaje so se sicer razšli, a vseč je bilo vendar marsikateremu, da pride do zaslužka.

„Tako je! Tudi jaz sem že mislil na to. Veseli smo lahko da je šel in tovarna je tudi zadovoljna.“

Delavci so vsekižem obravnavali ta predmet in počasi je skoro vse potegnilo z novo strujo.

* * *

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

Zahtevala je, naj se naslanja nanjo, in ko je videl, kako rada bi mu pomagala, je lahko položil svojo roko na njeno ramo, in tako sta se počasi vračala domov.

10.

Ko sta stopila v vežo, jima je prišel nasproti stari gospod Scully s pipo v roki.

„Pridita notri, otroka“, je začel veselo, a se je zdrznil, ko je zagledal Monin blede obraz. „Kaj se je zgodilo?“ Preplašen je gledal sedaj svojo nečakinjo, potem zopet Rodneya in njegovo raztrgano suknjo ter krvavo srajco. „Kaj se je zgodilo?“

„Bil je Tom Ryan“, je odgovorila Mona počasi, namesto da bi razlagala nadolgo in široko.

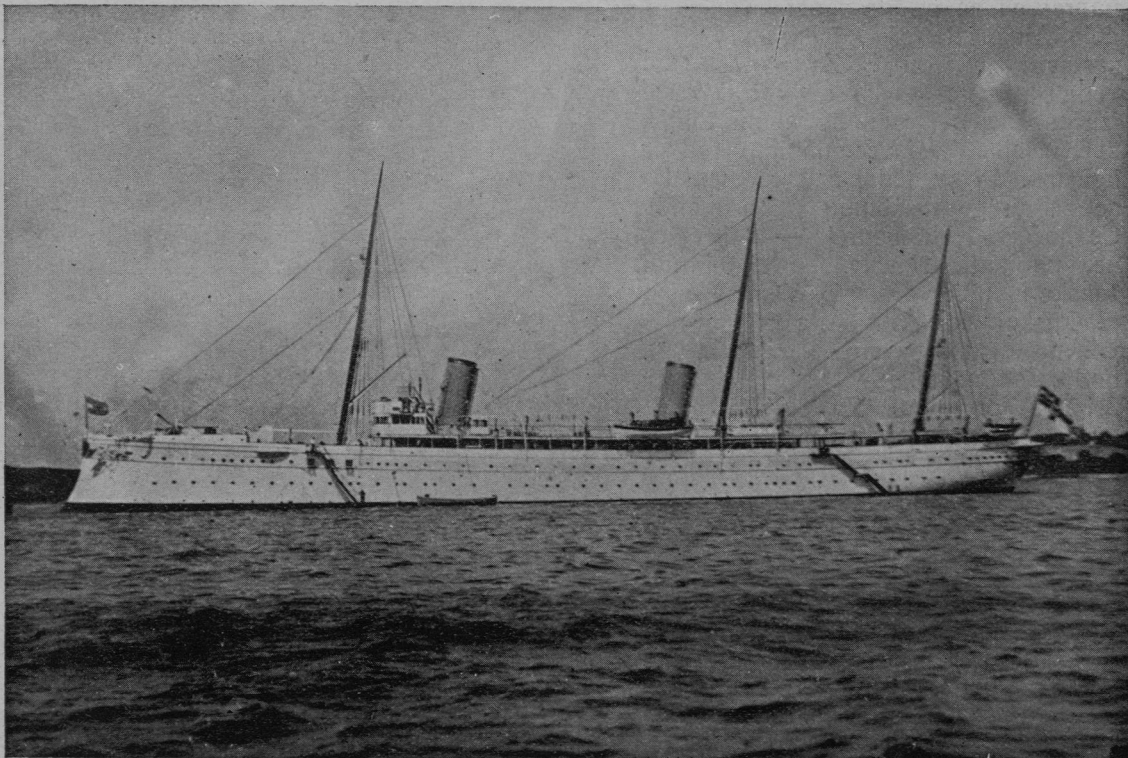
„O, to je slaba vest“, je dejal stari mož prestrašen in žalosten. „Kdaj se to vendar že enkrat predrugači! Pojdite v sobo, ljubi gospod Rodney! Ne mučite se z govorjenjem, dokler niste použili kaj krepčilnega. Kakšni ste! . . . Tukaj je whisky (žganje), Mona, in tamle je steklenica z vodo . . . O, ti nesramni lopov! Dajte, da vas pogledam, ljubi sin . . . Oh, kako krvavite! Ta podli morilec!“

Tako in slično je nadaljeval dobri mož, medtem je pomagal mlademu Angležu slati suknjo ali vsaj ostanke tega oblačila. Bolelo ga je srce, da se more zgoditi kaj takega in da se je pripetilo to baš Rodneyu.

„Kaj storimo sedaj?“ je vzkliknil obupan, potem ko je potisnil Geoffreya v naslanjač. „Zdravnik se je odpeljal v Carrigfoddho.“

„Gospodična Mona zna prav tako dobro obvezati rano“, se je oglasila Biddy, ki je stala z odprtimi ustmi pri vratih in je sočutno ter radovedno vse opazovala.

„Moja ročnost ni velika“, je nasprotovala Mona s povešenimi očmi, „ampak morda bi ti vendar mogla nekoliko pomagati.“

Parnik nemškega cesarja — „Hohenzollern“.

Delo se je zopet pričelo in stroji so ropotali svojo staro pesem. Sprejeti so bili vsi prejšnji delavci in še nekaj novih.

Tudi Sitar je šel še enkrat k ravnatelju prosit, naj ga sprejme nazaj pod istimi pogoji, kot druge delavce.

(Dalje prih.)

Stresalo jo je ob misli na njegovo ranjeno roko in bi se bila rada ognila tega dela, toda menila je, da bi mu mogla koristiti, zato je bila pripravljena lotiti se opravila.

„Pustite jo, naj poizkusi“, je dejal stari mož v svojem mehkem irskem narečju, „saj ona zna vse.“

„Komaj si upam prositi jo“, je odgovoril mladi mož, kolebaje med željo po pomoči in med strahom, da je pogled na rano preveč ne prevzame. „Morda bi te prestrašilo.“

„Ne, gotovo ne“, je odgovorila Mona in sedla odločno k njemu.

Tu pri peči je prav prijeten prostorček, sedite sem in napravite si prav komodno.“

„Če bi le vedel, da ne delam preveč neprimerno“, je rekel Geoffrey Moni kot gospodinji.

„Glede tega si lahko popolnoma miren“, je odgovorila smehljaje.

Mona je uganila njegovo namero in mu je bila hvaležna, ker je bil takoj pripravljen izpolniti njeno še ne izrečeno željo.

„Vi ste resnično blag človek“, je vzkliknil stari gospod Scully ter je potrepal Geoffreya prijazno po rami. „A sedaj pogledam, da bo tudi vaš konj za noč dobro preskrbljen.“

Ko je stari mož ostavil sobo, je stopila Mona urno k svojemu zaročencu, segla mu v roke in rekla hvaležno:

„Vem, zakaj si rekel ono zaradi Ryana. Bila bi mi resnično neprijetna zavest, da je moral zaradi tvoje ovadbe v ječo.“

„Ampak s tem, da ga ne naznam povzročim, morda da izvede še večje zločine.“

„Celo tedaj je bilo to delo usmiljenja, in morda pa ne izvrši nikakega zločina več. Danes je dobil hudo posvarilo. Jutri pojdem v njegovo kočo in . . .“

„To ti rečem enkrat za vselej“, jo je prekinil z odločnim glasom, „prepovedujem ti še kdaj prestopiti prag Ryanove koče.“

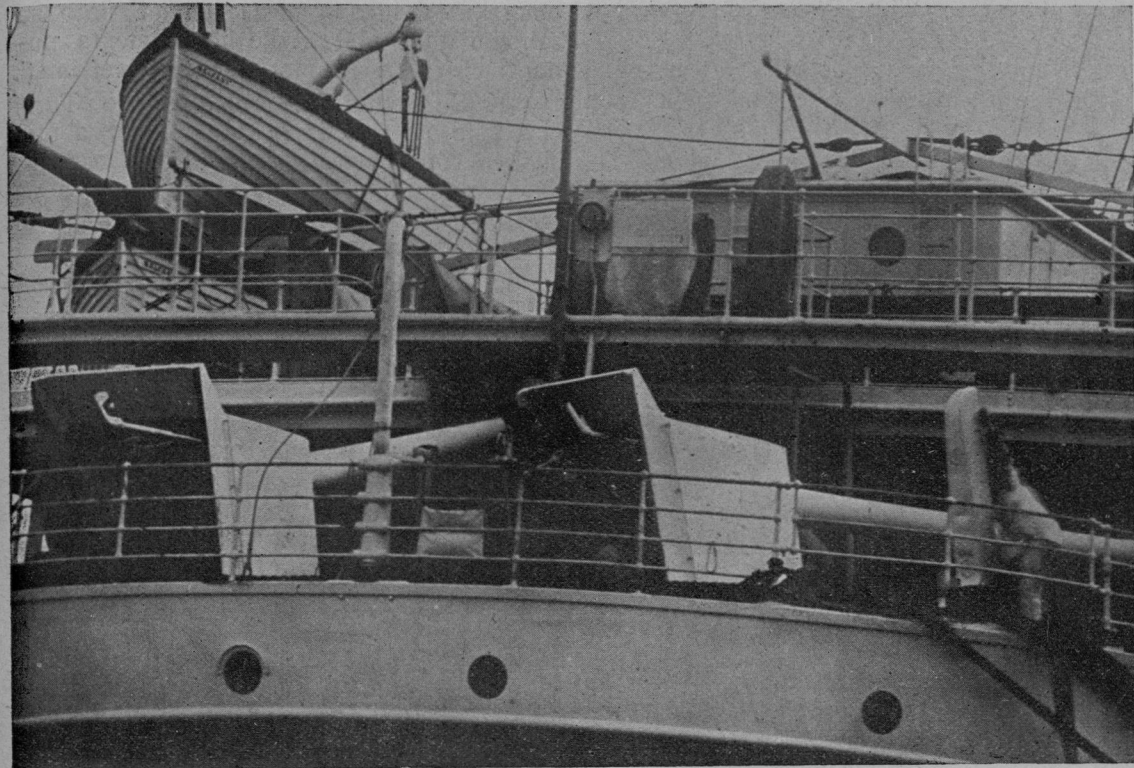
Bilo je prvikrat, da je govoril v takem tonu ž njo; nehoti je stopila nazaj in je gledala izpod svojih dolgih vejc napol prestrašeno, napol očitajoče nanj.

Sel je za njo, jo prijel za obe roki ter jo pritegnil k sebi.

„Odpusti mi, bila je trda govorica preklicujem jo. Nikdar več ti ničesar ne prepovem, če povzročim s tem tak pogled iz tvojih oči. Toda so trenutki v življenju, ko mora zahtevati pokorščino moški od ženske, ki jo ljubi in katerega ona ljubi, ker vé, da je to v njeno korist. Prosim te torej prav pristrčno, ne pojdi nikoli več v Ryanovo kočo.“

Deklica mu je pogledala polna zaupanja v oči in je rekla udano: „Napak si me razumel, nikdar več ne pojdem k Ryanu.“

Njen glas je bil poln ljubezni in nežnosti. Potem ga je gledala trenotek globoko zamišljena, mahoma pa mu je ovila roke okrog vratu.

Amerikanci so oborožili svoje trgovske parnike s topovi proti nemškim podmorskim čolnom.

Biddy je postavila skledo vode na mizo. Mona je vzela s tresočo roko škarje, odrezala je rokav na ranjeni roki ter izprala rano. S slabotnim glasom je rekla:

„Zdi se mi, da ti povzročam bolečine . . . kar čutim to“. Njeno ljubeče srce je čutilo morda večjo boleost kot on sam.

„Ti da bi mi povzročila bolečine!“ je dejal s čudnim povdarkom, tako da se je popolnoma pomirila. Smehljaj se je in jo poljubil.

Sedaj ni bila več plaha. Z mirno, izurjeno roko mu je zavezala rano; ko je bila gotova, ga je potisnila rahlo nazaj ter opazovala ponosno svoje delo.

„Upam, da čutiš sedaj manj bolečin“, je rekla ponižno.

„Nikakih bolečin ne čutim več.“

„Dobro govoril“, se je oglasil stric izza zapečka. „To me spominja mojih mladih dni, ko smo pritrjevali vsem mogočim neresticam, samo da bi ugajali dekletu, ki smo ga ljubili.“

Ta govorica je delala Geoffreya in Moni veliko veselja. Nasmehnila sta se drug drugemu.

„Pojdite sedaj sem in sedite k meni, moj sin“, je nadaljeval stari mož, „ter mi povejte ves dogodek od začetka do konca. Ta Ryan je najmalopridnejši lopov! Mona pripravi tačas sobo za vas.“

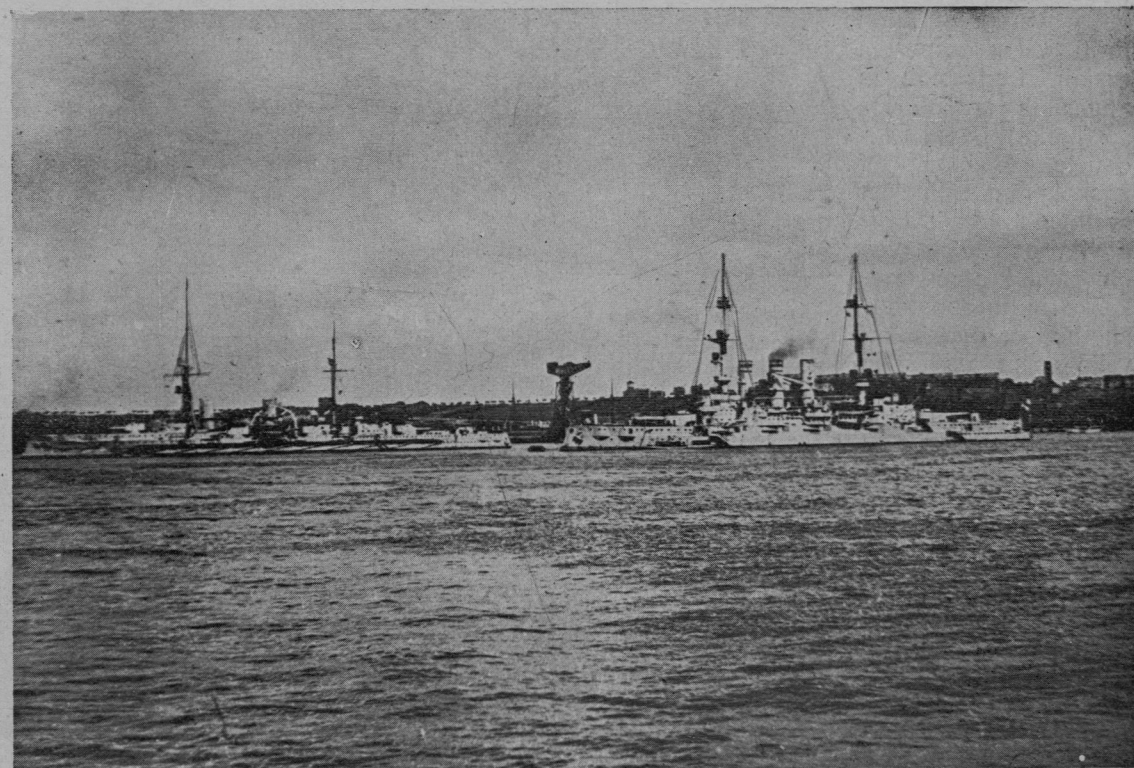
„O, ne!“ je vzkliknil Rodney hitro. „Napravi sem vam že tako preveč neprimerno. Popolnoma dobro se počutim, tako da prav lahko jezdim nazaj v Bantry.“

„V Bantry“, je kliknila Mona vsa blede, „nocoj! Ali naju hočeš oba onesrečiti?“

„Prav ima“, je pritrjeval stari mož resno. „Vedno pogodi pravo! Pametno dekle to! Nocoj vas ne pustimo iz hiše, na to se le pripravite. Sedaj so morda že našli Toma Ryana in ga odpeljali domov. Vsem ljudem je znana dogodka in jako mogoče je, da bi hotel kdo Ryana maščevati. Razumljivo je torej, da niste varni svojega življenja . . .“

„In jutri lahko jezdit v Bantry in naznajte lumpa Ryana“, je dejal gospod Scully. „In potem daste tudi svojo roko natančno preiskati.“

„Da, da“, je odgovoril Geoffrey. Mona je stala s povešeno glavo pri mizi. „Da,

Nemške bojne ladje v Kielu.

jutri ti lahko zdravnik preišče roko“, je rekla resno in tiho.

Geoffrey je sklepal iz tega, da želi njegova nevesta, naj bi ne ovadil Ryana.

„Mislim, da prizanesem Ryanu“, je dejal njenemu stricu. „To, kar je dobil od mene, mu bo zadoščalo za dolgo časa.“

„Geoffrey!“

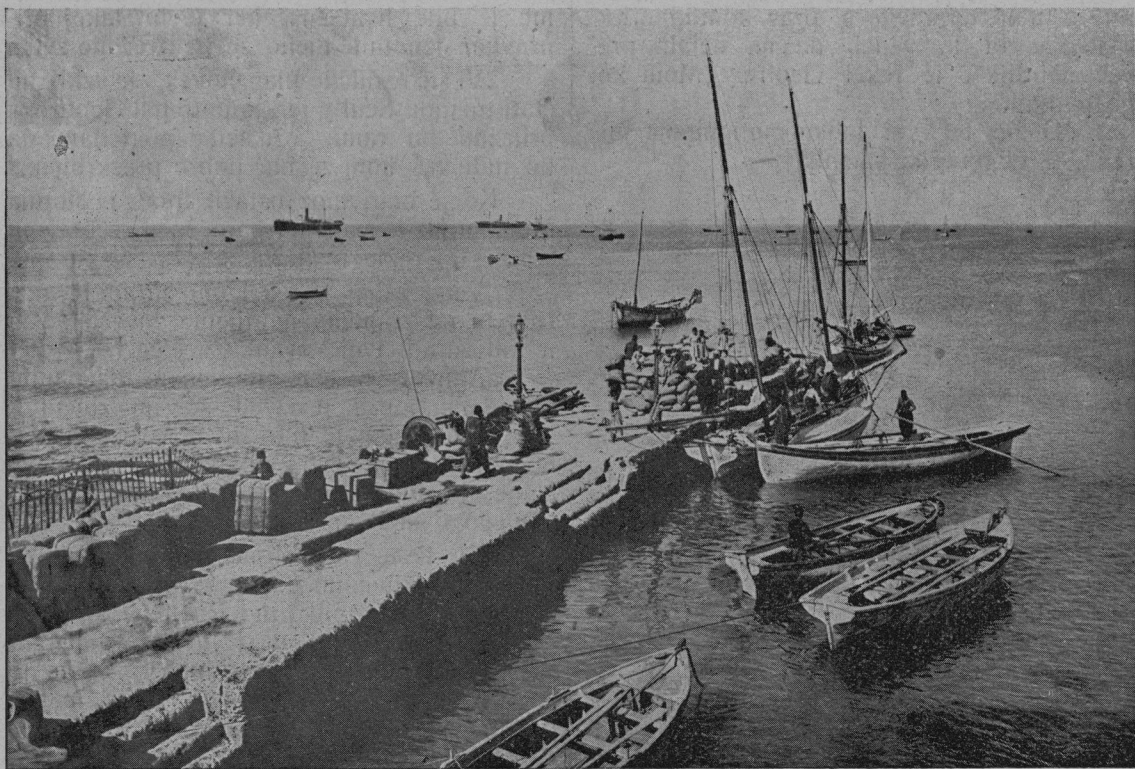
„Kaj je, ljubica?“

„Storiti moraš nekaj meni na ljubo.“

„Vse, kar hočeš, srce moje.“

„Zaradi mene, dasi mi trga srce.“

„Mona, kaj nameravaš zahtevati od mene?“ (Dalje prih.)

Molo v Haifi,
severno-zahodno
Jeruzalema.

Z azijskega bojišča.

(K našim slikam.)

Porazi turške armade v bitkah s srbsko-bolgarskimi zmagovitimi vojskami v balkanski vojni so Turčijo sicer neznatno zmanjšali, toda turško armado so prerodili. Že tretje leto svetovne vojne vztrajajo Turki proti vsem naporom ruskih, francoskih in angleških armad. Da so Turki ubranili Dardanele in Bospor proti naskokom najsilnejših svetovnih vojnih brodovij, ostane slaven čin za vse čase. Kavkaško in mezopotamsko bojišče drže Turki vzlic vsem angleškim navalom od juga. Marsikje so se morali Turki sicer umakniti, toda tudi Rusi in Angleži so bili opetovano tepeni, angleška kapitulacija v Kut-el-Amari pa je sijajen uspeh turškega orožja.

Poročila s teh dveh bojišč so zelo pičila, redka in nezanesljiva. Zato si prave slike o tamošnjih bojih sploh ne moremo sestaviti. To pa vemo, da je bojevanje in kretanje po onih krajih prav posebno težavno in naporno. Priroda postavlja premikanju čet strašne ovire: v Kavkaziji nebotično gorovje, ob Evfratu in Tigrisu močvirja, silne reke, pa puščavo brez živali in užitnega rastlinstva, brez studencev in pitne vode, oblake drobnega peska in grozno vročino.

Te ovire morajo premagovati Turki tudi na maršu preko Palestine navzdol ob obali Sredozemskega morja k Sueškemu prekopu.

Turške čete, pri katerih so tudi avstro-ogrski in nemški oddelki, morajo premagovati velikanske daljave skozi skalovite in peščene puščave pod morilno vročim solncem. Nedavno smo čitali, da

so si morali evropski vojaki izkopati v zemljo globoke rove, kjer so živeli podnevi ter so mogli le ponoči iz rogov. Zaradi vročine in žeje jih je mnogo zbolelo in pomrlo.

Največje težave so z dovažanjem živil in vode. Po morju je dovoz izključen zaradi sovražnih ladij, ki patrolirajo blizu obali ter obstreljujejo luke in mesta. Tudi Smirno na zahodni obali Male Azije hoče ententa podariti Grčiji, a jo mora seveda prej imeti.

K Sueškemu prekopu pošiljajo Turki čim dalje več čet, topov in streliva, a tudi živil in vode; z egiptovske strani pa utrjujejo prekop Angleži z vso umetnostjo vojne tehnike. Pot k prekopu vodi Turke preko Palestine, zanemarjene turške province. Zdaj delajo tam nemški pionirji železnico, iščejo vrelce, kopljejo vodnjake i. dr.

Glavne luke v Palestini so Jaffa in Haifa ter Akka. Poslednja je z železnico zvezana z Damaskom. Jaffa pa z Jeruzalemom. Turška zanemarjenost se zdaj maščuje, a v naglici prirejajo Nemci in Avstrijci moderne ceste ter popravljajo luke. Palestino bodo naši in nemški vojaški oddelki temeljito osnažili ter jo modernizirali. Vojna prinese v sveto deželo evropsko kulturo.

Na spomlad je pričakovati v teh krajih, zlasti ob Su-esu, velikih bojov. Danes prinašamo nekaj slik iz Jaffe, Haife in Smirne, kjer žive in trpe tudi slovenski vojaki.

Ogenj.

(Dalje.)

Biti moramo na jasnem, kaj je pomenila ta prvina, ki je bila postala domača žival, od sovražnih moči obdanim nomadom (potujočim plemenom) praveka, da nam je razumljivo češčenje plamena od nekdaj. Prestaviti se moramo v tiste siromašne prve dni človeštva. Ta-

Luka v Jaffi,
središču palestinskega uvoza.

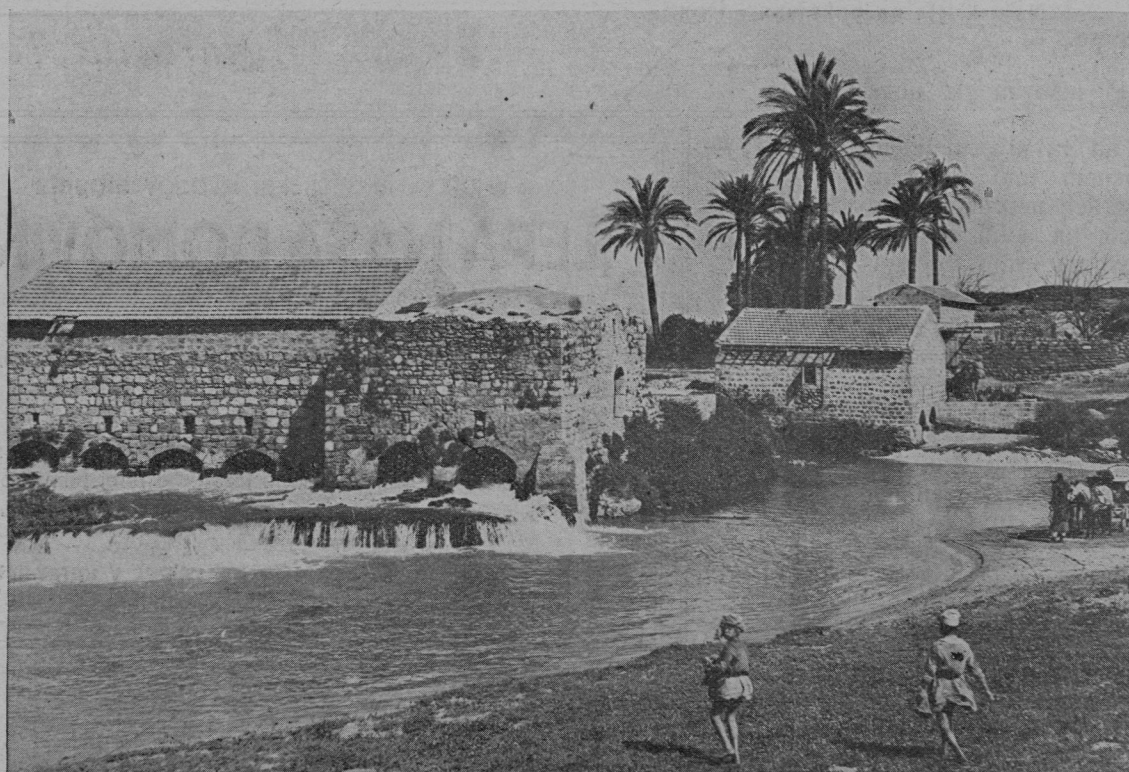
Kozji mehovi, polni vode, ki se odvažajo za turško vojsko v puščavi.

Reka Andeha, ki se
nedaleč Jaffe izliva
v Sredozemsko
morje.

krat je bil kameniti ročni klin še ob enem orožje in orodje, in temna, umazana jama, ki je poprej že imela pod streho hijene in leve, je bila ljudem edino zavetišče in prenočišče. Gotovo ni zgolj naključje, da nahajamo v Evropi prve sledi, kako se je uporabljal ogenj, ravno v začetku ledene dobe. Tedaj se je s severa kakor v led izpremenjen vesoljni potop valil velikanski škandinavski ledenik, ki je živali in rastline neusmiljeno gnal pred sabo in uničeval. Tudi ni naključje, da se je v tistih groznih časih,

ko je toplota podnebja padla na uničujočo nižino, ravno človek mogel rešiti skozi vse nevarnosti in težave življenja. Rešil se je nagi človek, ki že dolgo ni imel več gorke dlake, a si jo je zopet izposojal od naloavljenih živali, da si je ž njo pokrtil prezebajoče ude. Divje govedo in severi jelen, mamut, nosorožec in vsi drugi pogumni sotrpini prebivalcev evropskih so se takrat, ko se je polagoma bližala ledena doba, vsi primerno prilagodili mrazu. Le zato so sploh mogli vztrajati v novih razmerah. Človek pa je z vsem svojim ustrojem ostal isti, a je vendar mogel premagati ledeno grozo! Samo on je postal za severnega zmaja junak-zmagovalec, ki je kljuboval grozni njegovi sili, kroginkrog pa je priroda čedalje bolj legla v grozopolno opustošenje. Človek je takrat, ko je zunaj rjovel in razsajal zimski vihar, ko sta toča in sneg uničujoče pometala preko zemlje, sedel v svoji, roparskim živalim vzeti votlini ter se je grel ob razsvetljujočem plamenu ukročenega ognja, kopal se je v rdečem žaru, ki ga je

Turški mlini blizu
Jaffe.

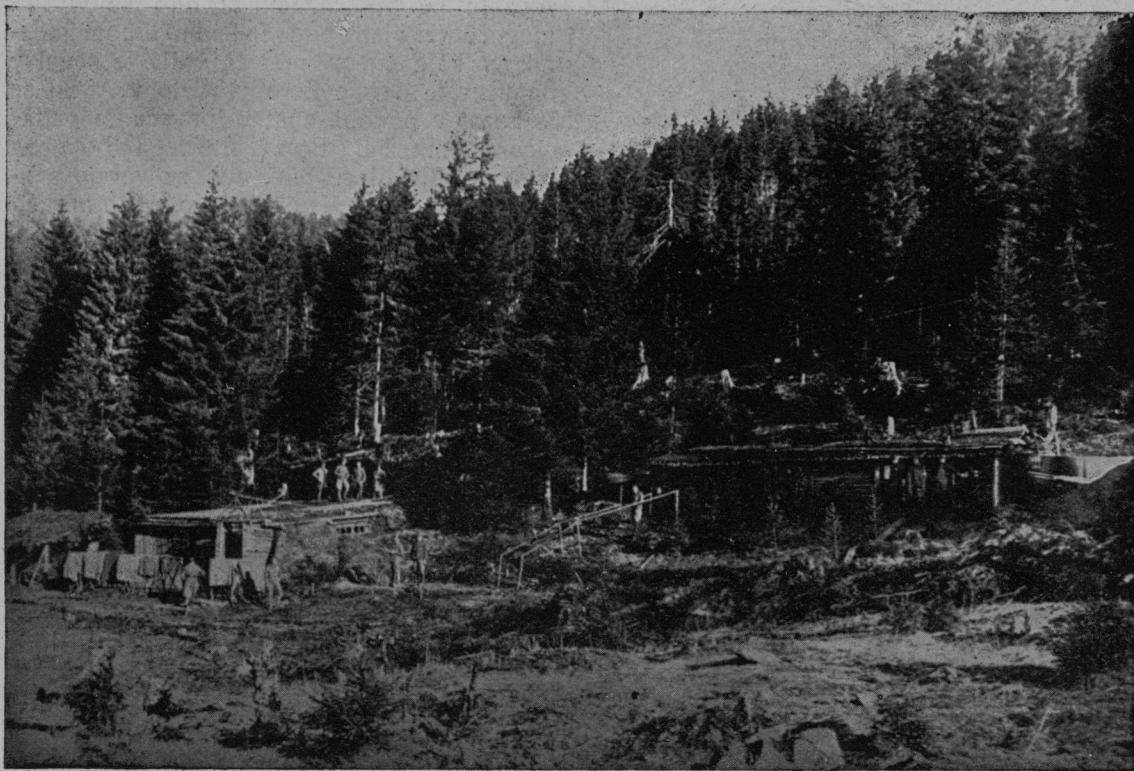
Star rimski most in vodovod nedaleč Smirne v Mali Aziji, dokaz starorimske kulture.

obseval ter ga napravil nepremagljivega. Ako bi ne bilo ognja, bi bilo sploh nemogoče vztrajati pod ledenim dihom ledenikov, kajti njega moreči vpliv je segal v najjužnejše dežele Evrope. Celo v Afriki se je kazal v podobi znatno povečanih padavinskih množin. Brez strašnega boja za obstanek pa bi se bilo, ako ne varajo znamenja, napredovanje človekovo vršilo mnogo počasneje.

Početki kulture.

Smrtna sila dela človeka iznajdljivega. Boj s surovimi prirodnimi silami in sovražniki, bolj oboroženimi živalmi, združen s skrbjo za vsakdanji kruh, je prisilil človeka, da je spopolnil od prednikov izročeno mu orodje in obrambno orožje. Spočetka je živalska kost ali drevesna veja nadomestovala šele pozneje iznajdeni kij, drobcji kresilnega kamna in školjkine lupine so zadostovale kot nož ali kot strgula, kadar so razkosavali lovski plen, spodnja čeljust medvedova z močnim podočnikom, ki je bil običaj v njej, pa je nadomestovala sekiro, kadar je bilo treba cepiti mozgovite kosti. Predrzne odvažnosti, ki se je mogla posrečiti le v posebnih slučajih, je bilo treba celo za najmočnejšega in najspretnjšega staro-

danega lovca, ako se je tako oborožen podal v boj s silnimi medvedi in bivoli, velikanskimi sloni in nosorogi. Ljudje so si morali pomagati, kakor so vedeli in znali. Ponoči so velike živali nagnali na višine ter jih strmoglavili v globoči ro, katero so poprej morali določiti. Tako se je bržkone dogajalo pri Solutreju v bližini Lyona, kjer so našli kosti najmanj štiri-deset tisoč divjih konj poleg najrazličnejšega človeškega orodja v znožju 350 metrov visokega skalnatega prepada. Ali pa so zverjad lovili v skrbno prirejene ja-

Naša kritja na bukovinski fronti.

me ter potem žrtve, ki niso mogle ubežati, kamnali do smrti.

Toda takšen lov na ta ali oni način je bil utrudljiv in obenem tudi nevaren. Potopni je človek zategadelj neprostovoljno počivanje, v katero so ga silili po več dni trajajoči sneženi viharji, uporabljal v to, da je čedalje bolj izpopolnjeval, ostril in pilil svoje orodje. Ob rdečem svitu plapolajočega ognja na ognjišču v sicer vlažni, a prijetno topli podzemeljski jami je vedno iznova nadomestoval in popravljal pokvarjeno orodje ter igraje se s tehniko, to je, ne da bi se popolnoma zavedal, kaj dela, izsledil vedno nove organske ali neorganske snovi za orodje in iznašel nova orodja in orožje. Gotovo je trajalo dolgo, predno se je trioglati klin izpremenil v sekuro s toporiščem in prvotno rezilo noža iz kresilnega kamna v porabno žago. Morda so pretekla stoletja in stoletja, dokler se izdelovanje človeškega orodja ni dvignilo na stopinjo, katero mi danes s svojega vzvišenega stališča navadno imenujemo še „sila preprosto“. Vendar pa že dolgo ni več mogoče tajiti počasnega, toda neprestanega napredka človeške tehnike, ako se oziramo na tisoče in tisoče znova najdenih predmetov, ki kažejo različne stopinje ročnosti.

(Dalje pihih.)

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem predpisu dobe občine v tiskarni Drag. Hribarja v Ljubljani, Dunajska c. 9

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastonj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Poravnajte naročnino!

Nesreča, da izgubi vsled izpadanja las in redke rasti las, najboljši, najplemenitejši naravni svoj kras in postane tako neznan in navidezno postaran, doleti le onega, ki ne neguje svojih las. Zaradi tega svetujemo v dosego bujne rasti las vporabljeni Fellerjevo slovito, pristno Tannochina mazilo za lase „Elsa“. Tisoči slavé nje dobro učinkovitost proti luskinam in izpadanju las. To mazilo napravi krhke, slabotne lase bujne, voljne, dá lasem lesk, vrne jim prvotno barvo in zabrani predčasno osivelost. — Predvojne cene 1 lonček št. I. 1 K 60 h, št. II. (krepkejša vrsta) 3 krone. Za negovanje brk priporočamo Fellerjevo mazilo za brke. — 1 lonček 50 h. Samo pristno se dobi pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elzatr 280 (Hrvatsko).

Bolečine v mišicah odstraniti je za živahno se pretakajočo kri lahka naloga. Če pa nastanejo bolečine vsled prehlajenja, je malo ali nič krvi v dotičnih delih telesa. Hitro temu odpomoremo, ako boleča mesta vdrnemo s Fellerjevim dobrodejnim, bolečine hladečim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko „Elsafluid“. Dober občutek nam povzroči tam, kjer nas je poprej bolelo. V nad 100.000 zahvalnih pismih se priporoča. Predvojna cena 12 steklenic pošlje franko za samo 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa trg 280 Hrvatsko. (v b)

III. pomlad se bliža, ko blagodejno vplivajo v spremembi vsakdanjih jedil vsakovrstne solate. Le pomanjkanje in draginja olja pripravlja skrb našim gospodinjam. Iz zdravilnega morskega Caraghee matu si vsaka gospodinja lahko sama pripravi nadomestek za olje, ki se po okusu od najboljšega jedilnega olja prav nič ne razlikuje. Ta mah se naroča pri Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6.

Naročite „Tedenske Slike!“

V zalogi je še nekaj izvodov **albuma**

„LEPA NAŠA DOMOVINA“

I. zvezek: **Kranjska v podobah** vsebuje osem krasnih trobarvnih reprodukcij in sicer:

Ljubljana. - Kamniške planine. - Bled. - Vintgar. - Bohinjsko jezero. - Belopeško jezero. - Postojna. - Predjamski grad.

Album ima poleg slik tudi kratek opis dotičnega kraja v slovenskem, nemškem, češkem in laškem jeziku. Je torej primerno darilo vojakom in drugim. — **Cena s poštnino vred 2 K.**

Naročite takoj, dokler je še kaj zaloge v upravnistvu „TEDENSKE SLIKE“ v Ljubljani.

Naša kritja na rumunski fronti.

Iz Rumunije: Orel, ustreljen v transilvanskih Alpah.

Razne vesti.

V šoli. V neki dekliški šoli je prišel ravnatelj v 2. razred. Priporočal je deklicam, naj prosijo doma, da bodo starši podpisali vojno posojilo. Dokazoval je potrebo novega posojila ter začel: „Za vojsko so potrebne tri reči; no, kate-re?“ — „Denar,“ so zavpile vse deklice. „In?“ — „Prah za uši“ — zavpije mala Emica, ki se je njen oče vojskoval v Galiciji. (Ravnatelj je seveda pričakoval pravega odgovora, ki bi se moral glasiti: „Denar, denar in zopet denar.“)

Casopisi na Angleškem. S prvim marcem je 23 londonskih dnevnikov zvišalo prodajno ceno, ker so se tudi tam že podražile cene barve in papirja.

Ljudske kuhinje. Na Dunaju je vojaška oblast prepovedala vsem vojakom in podčastnikom obiskovati ljudske kuhinje, ker je še za civilno prebivalstvo premalo živeža.

Velezanimivl roman

„Špijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravištvu izvod
K 2.50, po pošti 20 vin. več;
za naročnike „Tedenskih Slik“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Špijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu.

Roman „Špijonova usoda“ kaže kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predrzni in nevarni so vohuni.

Roman „Špijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

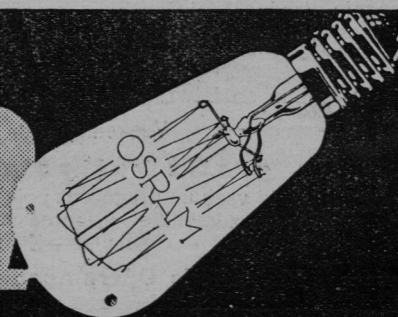
Roman „Špijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite si ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Albanci kot prostovoljni vojaki v naši vojski v Albaniji.

Osram

Amerikansko vojno brodovje. Največ bojnih ladij ima Anglija, polovico manjše število ima Nemčija, nato slede Zedinjene države, Francija, Japonska, Rusija, Italija, Avstro Ogrska itd. Leta 1910 so imele Zedinjene države 152 bojnih ladij s 1416 topovi in s 45.000 možmi posadke. Seveda se je tekom 6 let število bojnih ladij in moč mornarice v Zed. državah zelo povečala in okrepila. Trgovskih ladij je imela Sev. Amerika leta 1909 okoli 11.641 parnikov, 14.047 jadrenic ter seveda še nešteto motornih čolnov i. dr. No, Nemčija izjavlja, da se v zvezi z Avstro-Ogrsko ne boji nikogar, niti ameriškega bojnega brodovja. Vse kaže, da se nove vojne z Zedinjenimi državami ni več bati.

Oslovsko meso so začeli prodajati v Warnsdorfu. Ljudje in to celo boljši zelo radi segajo po njem, ker ima oslovsko meso, pripravljeno kot divjačina, skoraj enak okus kakor le-ta.

Ruski kozak se vrača s senom iz vasi k škadroni.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Žalostno je

ako se čutimo slabotne, bolne in nervozne in ako nam ginevajo telesne moči. Neprava prehrana, nepravo življenje, skrb in bol in druge duševne muke povzročijo v krvi zmanjšanje redilnih snovi in tako slede temu nepravilen obtok krvi, glavobol, pomanjkanje teka, zaganjenost, bolečine v želodcu in črevesju in drugih bolečin

Živci so utrujeni

Nespanje, trudnost, duševna otopelost, nemislečnost, raztresenost in bolečine v udih nastanejo in nam vzamejo možnost, da svoje mesto izpolnimo,

Nove moči — novo življenje

daje naše redilno sredstvo, posveži kri, vzbudi boljše presnavljanje in oživi naš pogum.

Vsakemu, kdor piše ponj, pošljemo

gratis knjigo nekega zdravnika.

V naši knjigi, ki vsebuje dragocena pojasnila, kažemo uporabo in učinek tisočkrat preizkušenega in od slovitihih zdravnikov priporočenega sredstva. Mnogo važnega boste iz nje izvedeli. — Zato pišite takoj na

Ekspedicijo Opern-Apotheke, Budapešta VI., Abt. 499.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914
s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim

bolezni, se dobi

pri **Gabrijelu**

Eržen, Zapuže

pošta **Begunje**

pri **Lescah,**

Kranjsko.

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Proč s tem!!

Prikrajšanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevlji. Brošure brezplačno Nr. W. 250 pošlje

A. Volk, Dunaj III., Hauptstr. 139.

V najlepši okras

vsaki ženski je lepooblikovano

bujno čvrsto oprsje.

Ženske, koje pogrešajo ta okras, naj zaupno pišejo na Ido Krauss, ki docela brez stroškov, na podlagi svoje preizkušene metode, daje diskrutno nasvet, kako doseči idealne polne oblike.

IDA KRAUSS, Pressburg (Ungarn)
Schanzstrasse 2. Abt. 61.

Revmatizem, protin, trganje po ledjih.

Dolgoletna zdravniška izkušnja uči, da naš naravni produkt, ki je edin v celi Evropi, in ni nikako skrivnostno zdravilo, blaži in odstranjuje bolečine revmatizma v mozgu in členkih in povzroča, da so napadi vedno redkejši in da končno popolnoma izginejo. Pri zdravljenju protina in revmatizma

dosega naše zdravilo namen s tem, da s svojimi razkrajajočimi sestavinami odpravlja izločke iz bolnih udov ter očišča telo slez.

V svojem seznamu imamo tisoče priznanj iz zdravniških in bolniških krogov, ki svedo-čijo veliko vrednost našega

domačega zdravljenja.

Naročite si takoj naše

navodilo za zdravljenje

ki ga prejmete brezplačno! Gotovo nam boste hvaležni.

E. Pasternack, Berlin S. O., Michael-kirchplatz 13. Abt. 255.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 12.— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

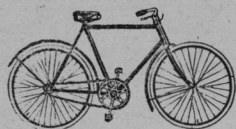
Jan Grolich,

drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
strojev za pletenje (Strickmaschinen)Brezplačen
pouk v ve-
zenju
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštne
prosto.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trrdka
Ljubljanska industrija probkovich zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Starine

(stare pohištvo, posodo,
obleko, slike i. t. d.) in
umetno zobovje kupuje
in prodajaA. DERGANČ, brivec in starinar,
Ljubljana, Frnačičkanska ulica šte. 10.VINO belo in
rudečeod 65 l naprej razpošilja po
povzetjuA. OSET, pošta Guštanj,
Koroško.Kupim vseh vrst prazne sode
in steklenice od kislih vod.Vzorcev ne razpošiljam, jamčim
pa, da je blago dobro in naravno.

Priporoča se

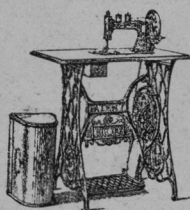
:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222
pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra-
stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K.
Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za
rast las. — Za gotovost se jamči. — Zado-
stuje steklenica. — Spričevala na razpolago.Zahtevajte
slovenski
cenik

Dostavitev takoj!

Brez pomiselka so

Naslov
za pisma
Ljubljana,
sv. Petra nas. 7

JOS. PETELINCA

šivalni stroji najlepša in času najprimernejša
priložnostna darila.Ti stroji znamke „Gritzner“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašijo)
perilo in nogavice, ter imajo 10 letno garancijo kroglični brezšumen tek ter biserni ubod. Vedno
v zalogi priprave in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim preje kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

JOS. PETELINCA

LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

Gospodinja mnogo prihrani

ako si sama napravi nadomestek jedilnega olja iz

Morskega Caraghee - mahu,

ki na raznih solatah po okusu popolnoma nadomešča najfinejše namizno olje in je
zdravju zelo prikladen, četudi ne vsebuje oljne maščobe.Zavitek mahu najfinejše vrste za 1 liter nadomestneag olja K 1:30, po pošti poslan K 1:50,
rekomandirana pošiljatev velja 25 v več.

Navodilo za pripravo, ki je popolnoma priprosta in brez stroškov, je pridejana vsakemu zavitku.

Za poskušnjo pošiljam tudi posamezne zavitke proti predplačilu ali povzetju, sicer se pa
priporoča več zavitkov zajedno naročiti, da se prihrani nekaj poštne.

Prodaja M. Špenko v Ljubljani, Kopitarjeva ulica.

Poštna naročila in denarne pošiljatev naj se pošiljajo na

Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6.

V vojno odhajajoči

ne zabite na najvažnejšo oskrbo, na sklenitev vojnega življenjskega zavarovanja za dobo 1 leta.

Zavarovanje velja za vsak slučaj smrti, tedaj tudi za smrt v vojni ali na po-
sledicah taiste. — Zdravniške preiskave ni potreba. Ze na bojnem polju se nahajajoči
sklenejo lahko zavarovanje od tam. — Ravno tako lahko zavarujejo sorodniki svoje, upniki
svoje dolžnike brez vednosti in privoljenja taistih.Družba sklepa pa tudi navadna življenjska zavarovanja, v kojih je vojna nevarnost
brez vsaktere doklade k običajni premiji v polnem obsegu všteta.Končno sklepa družba tudi vojna nezgodna zavarovanja za dobo 1 leta za slučaj v
vojni pridobljenih nezgod ali bolezni.

Brezplačna in takojšnja pojasnila daje:

Generalni zastop c. kr. priv. zavarovalne družbe
„AVSTRIJSKI FENIKS“

v Ljubljani, Sodna ulica šte. 1.

Kmetiska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno

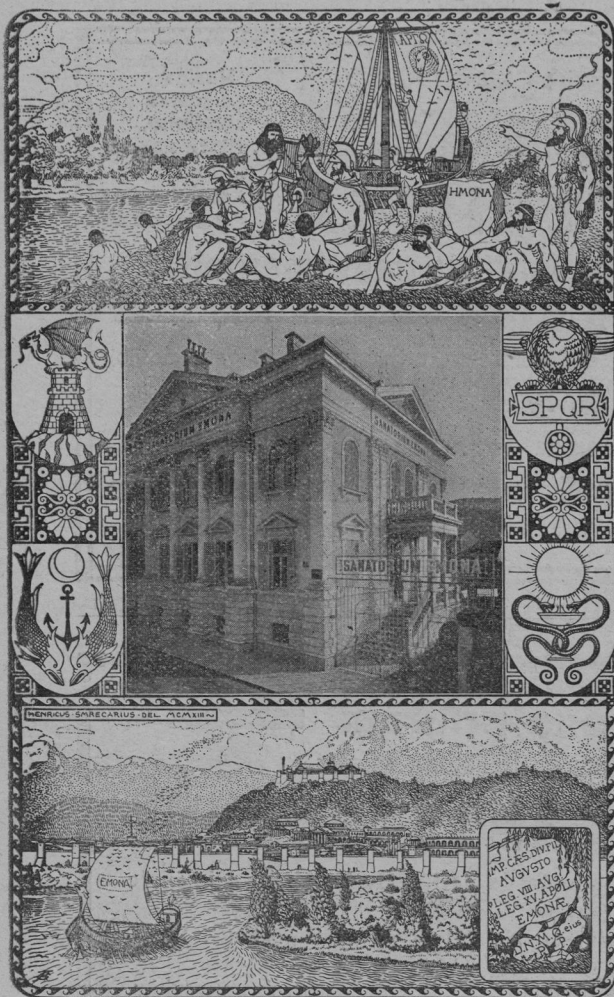
4 1 0
4 4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

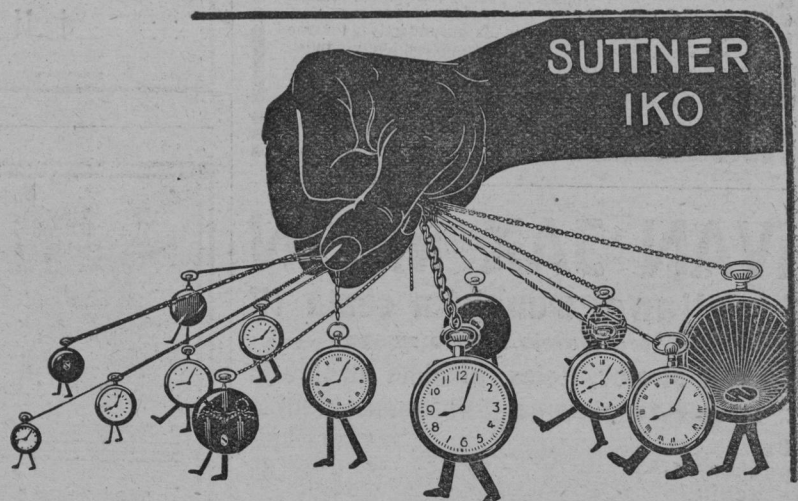
Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špeciјalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“ v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4.10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4.10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5**

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Delniška glavnica 8,000.000 kron. STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2. Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“: za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje